

madjegyzővé K ó s a Barna, ügyvéd S i n k a Ferencz. — pénztárnokká K i s s András. — könyvtárnokká pedig K a t ó László választott.

Szóval a régi tisztikar egyhangulag ismét megválasztott.

Se b e s s György indítványozza, hogy B. Nagy János elnök arcképe a kör olvasóterme számára Kovács János debreczeni festő által lefestessék. Az elnök érélyes tiltakozására azonban Sebens György indítványától egyelőre állott.

Ez után a választmány alakított meg.

Titkos szavazás utján a választmány tagjai lettek:

Alföldi Gábor, Beke Mihály, Dr. Bakonyi Samu, Id. Salánki Ferencz, Csobán István, Dávid Mihály, Herczeg János, Horváth József, Jámor István, Jeney József, Kálmán Lajos, Kertész Mihály, Kertész János, Keszei József, Kiss Albert, Kiss Balint, Kovács Gábor, Kovács Lajos, Kulcsár József, Dr. Legányi Gyula, Vályi Nagy Gusztáv, Jeney Miklós, Öry Mihály, Somogyi Pál, Dr. Szikszai Szabó József, Szóke István, Szóke János, K. Tóth-Kálmán, Pethő István s Szűcs László. P ó t t a g o k k á választottak: Bundi Péter, Cseh János, Gál Imre, Kálmándi István, Mayer Ferencz, Ménes András, ifj. Mészáros János, Harangi Sándor, Némethy János, Nagy József, Sebens György s Varkoly József.

A jegyzőkönyv hitelesítésével megbízottak: Sebens György, V. Nagy Gusztáv, Kertész János, Pethő István és Alföldi Gábor.

A közgyűlés d. u. 1 órakor ért véget.

II.

A kölcsönös-segélyező-egylet közgyűlése.

A debreczeni kölcsönös-segélyező-egylet, mint szövetkezet tegnap d. e. 10 órától tartotta meg közgyűlését a város háza nagy tanács-teremben. Zádor Lajos igazgató az elnök távollétében megnyitván a gyűlést, melyen 60 tag 1790 betéttel volt képviselve, Vadon Sándor jogtanácsos felolvasta az igazgatósági jelentést. E szerint az egyesület hat évi fennállása óta nagy eredményeket ért el. sőt hazánkban az anyai évekkel előbb alakult hason egyesületek első közé küzdötte fel magát, s hat évi működésében csupán 20 frtot irt le veszteség czimén. Az egyesület belteleből említésre méltók a következő adatok:

A betétek száma folytonosan emelkedik és évről-évre a hozzá fűzött reményeknek teljében megfelel. Az 5 évtársulatban — az időközi kilépett tagoktól etekintve — van jelenleg összesen 1774 tagnak 10,056 betéte, az 1890. január 1-én megayıtott 7-ik évtársulat jelentkezései pedig oly kedvezők, hogy már is 876 tag 5000 betéttel iratkozott be s így ezen évtársulat minden évtársulatot majd kétszerre és az első — most felszámolt — évtársulatot is messze túlhaladja. Összesen van tehát eddig 2650 betéti könyvre 15,056 betét, a mi hetenkénti 3011 frt 20 kr befizetésnek felel meg.

Az egyesület vagyoni állapotának kimutatásából kitűnik, hogy az évi nyeresémny 27,242 frt 54 krt teszen ki, melyből az alapszabályok 26-ik §-a értelmében az igazgatóság rendelkezésére álló 10 %-t, vagyis 2724 frt 25 krt levonva, az összes tőke 543,100 rész kamatozásnak felel meg. Így maradt tiszta vagyon 24,518 frt 29 kr. A kötvény állomány a múlt évhez képest 204 darabban 115,537 frt értékkel szaporodott. Öt igazgatósági tag kisorsoltatt, egy pedig végleg

lemondott. A felszámoló bizottság jelentése szerint az 1884-ik évtársulat vagyonja ki fog tenni 197,311 frt 83 krt, — melynek felszámolására az igazgatóság által beterveztett tervezetet, mely szerint: 2682 betét után 73 frt 46 krajával kifizetendő 197,019 frt 72 kr, ebből két harmad részben a veszteségi tartalékalapra könyveltessék 194 frt 74 kr, egy harmad részben pedig a segélyalapra könyveltessék 97 frt 37 kr — így marad, mint vagyon — 197,311 frt 83 kr — helyesnek találják. Zádor Lajos igazgató a jelentések tudomásul vételét kijelenti. Ezután a kilépett igazgatósági tagoknak a felmentvényt megadták; a két igazgatónak Zádor Lajosnak és Dr. Szánthó Sámuelnek jegyzőkönyvileg mondanak köszönetet buzgó és sikeres fáradozásukért. Zádor Lajos felszólítja a tagokat, hogy a kilépett hat tagra nézve ejtsék meg a titkos szavazást. A szavazatszedő bizottság Bíró József elnöklété alatt, Rösler Kornel, Szabó Miklós és Fürst Ödön tagokból alakult meg. A szavazás eredménye a következő: megválasztottak rendes igazgatósági tagokul: Bíró József, Zádor Lajos, Boldizsár András, Szűcs Mihály, Dr. Király Ferencz, Vecsei Zoltán; igazgatósági póttagokul: Beke László, ifj. Csanak József, Konrád János, Bíró Lajos. Ezzel a gyűlés véget ért.

HELYI HIREK.

* Visszaemlékezések. Ily czim alatt érdekes feljegyzéseket találunk mai tárczámban tisztelt olvasónk városunk köztisztviselőiben álló polgárának: Kapros Gábor urnak a tollából, ki a szabadadgharczot a vörös sapkások dícső zászlóalján harcolta végig. Ez élénk színekkel festett apró rajzok bizonyára épp oly örömet fognak okozni a szabadadgharcz emlékére lelkesedő olvasó-közönségnek, a mint mi is szerencsésnek tartjuk, hogy azokat közöljük. Birjuk a t. szerző ígéretét, hogy rövid megszakításokkal állandóan felkeresi lapunkat becses közleményeivel.

* Egyházmegyei közgyűlés. A debreczeni ev. reform. egyházmegye f. évi tavaszi közgyűlést március hó 13-án Debreczenben fogja megtartani, melyet meg fog előzni márcz. 12-én délelőtt az egyházmegyei tanügyi bizottsági gyűlés, delután pedig a szokásos előértekezlet, melyen a közgyűlés legfontosabb tárgyai fognak előzetes megbeszélés alá vétetni. A tárgyak közt elő fog fordulni a debreczeni lelkesválasztás is, melynek megerősítését az esperes felfüggesztette.

* Ertesítés. Van szerencsém t. előfizetőimet értesíteni, hogy verskötetem teljesen készzen van s már az előfizetők közt való kizetosztás is kezdetét vette. Természetes, hogy az előfizetők nagy száma miatt az expedálás több napot igénybe vesz, de azon lesznek, hogy t. előfizetőim minél előbb megkapják a saját példányaikat. A vidéki előfizetőknek postán küldöm el a könyveket. Felkérem mindazokat, kik könyvetem még megakarják szerezni, hogy a megrendelést (a „Debreczen” szerkesztőségbe czimezve) sziveskedjenek minél előbb megtenni, mert oly kevés felesleges példánnyal rendelkezem, hogy könyvkereskedésbe egyáltalában nem jut belőle. Most már nincs egyéb hátra, minthogy t. előfizetőimnek egyenként és összesen hálás köszönetet mondjak azon nagymérvű támogatásért, melyben részesítettek! Debreczen, 1890. febr. hó 24-én: K ó s a B a r n a.

* Parthay Géza, az orsz. baromfitenyésztő egyesület igazgatója, tegnap d. u. igen érdekes és tanulságos felolvasást tartott a „Korona” szálloda nagy termében az okszerű baromfi-

tenyésztésről. A helyiség zsúfolásig megtelt közönséggel, melynek nagy részét előkelő hölgyek képezték. A közönség mindvégig feszült figyelemmel hallgatta az előadást, melynek eszmemenetét a következőkben adjuk vissza: Parthay Géza a baromfi tenyésztés mezőgazdasági fontosságáról és az okszerű baromfitenyésztés legfőbb tudnivalóiról értekezvén, előadja, hogy a baromfitenyésztésre eddig semmi figyelmet sem fordítottunk, pedig ha a baromfi kivitel vészünk tekintetbe, arról győződünk, meg hogy ez a termelési ág magosan kiemelkedik az összes gazdasági mellékfoglalkozások felett. Ha erről győződhetünk meg a multban, mikor ezt az eredményt, úgy szólva, figyelemre sem méltatva értük el, mennyivel nagyobb eredményre lehet a jövőben kilátásunk, ha a baromfi tenyésztést, mint számottevő gazdasági ágat, kezeljük. A kisebb és közép birtokok tisztán ennek jövedelméből kifizethetnek a maguk földadóját. Ha valahol a világban, úgy nálunk megvanak adva mindazon feltételek, melyek a baromfi tenyésztéshez szükségesek. Hazánk gabona termelő országa, így a gabona termelés hulladékát: a silányabb minőségű gabonát, az ocusut, semmiféle más után nem lehet jobban értékesíteni, mint éppen a baromfi tenyésztés által. Ha tekintetbe vesszük, hogy minden gazdaságban van elég ocus, konyha hulladék és rosszabb minőségű gabona, meg azt, hogy különösen nyáron a baromfiak kaparászva is megélnék, továbbá azt a kis munkát, melyet a tenyésztés igényel, ki fog tűnni, hogy ez a gazdasági ág magosan kiemelkedik a többi gazdasági mellékfoglalkozások felett. De ha még arról is győződünk volna is meg eddig, hogy a baromfi tenyésztés nem hozta volna meg a kellő sikert, ennek oka tisztán a magunk hanyagságában keresendő. A hazai gazdák a baromfi tenyésztés előmozdítása érdekében éppen semmit sem tettek. — Ha az állattenyésztés más aigaival is keveset törődtek volna, megláthatnák volna azok eredményét. Hogy a baromfi-tenyésztést okszerűen üze, mily nagy eredményeket lehet elérni, igazolja Angol-, Francia- és Olaszország példája. Nálunk az eddigi állapotokon okvetlenül segíteni kell. Segíteni pedig úgy lehet, ha jó anyagot szerzünk be és helyesen tenyészítjük és kezeljük. Közönséges anyagunkat úgy javíthatjuk, ha verkeverésről gondoskodunk és továbbá mindég csak a legjobb tulajdonokkal bíró példányok tojásaiból szaporítunk. Még nagyobb eredményeket érünk el, ha kitünőbb tulajdonokkal bíró kiválasztott állatainkat hasznos, nemes fajták kakasaival keresztezzük. És a legnagyobb eredményt pedig úgy érjük el, hogy fajta tenyésztést használjunk és sport szempontjából üzünk. Kifejti továbbá, hogy mit kell érteni a baromfi tenyészítési sport alatt és mennyivel nagyobb eredmény érhető el, ha a baromfi tenyésztés nem csak haszon, hanem a sport szempontjából is üzetik. Átér azután azon fajtakra, melyeket gazdasági czellokból nemesítettek. Ilyenek: a B r a h m a tyukok, kitünő tojó nagy testű és finom húsúak. A L a n g s h a n o k éppen oly kitünőek mint a Bráhmák, előnyük az előbbi felett, hogy kereső természetűek, élénkbekek és így gazdaságokban nagyobb haszonnal tenyészíthetők. A P l y m o u t h o k mind a két előbbi fajtanál sokkal kitünőbb, mert gyorsabban fejlődik, jobb húsú és tojó és szívesabban természetű. A P e k i n g i k a c s a sokkal nagyobb testű a mi közönséges kacskáknál, husa összehasonlíthatlanul jobb és tollai oly finomak, hogy lud tol-

lak helyett lehet használni. Az emdeni lud sokkal elégtelenebb, mint a mi közönséges ludunk, sokkal nagyobb testű és kitünőbb húsú. Ezen bemutatott ismertetések után átér a kezelés legszükségesebb tudai valóira. A helyes és változatos etetés, alkalmas elő és betegségekeltő való óvakodásokra. Végül a szebbnél szebb galambfajtákat a azok változékony nemét mutatta be előadó. A közönség mely a „Korona” nagytermét a zsúfolásig megtöltötte, s melynek jó részét előkelő hölgy közönség képezte, nagy érdeklődéssel hallgatta végig az előadást, s annak bevezetésével az előadót hársányan megeljesztte.

* Kereskedelmi és iparkamarák. A ker. miniszterium határozata következtében, a magyar szent korona területén ezentul, az eddig fennállott 15 helyett, husz kereskedelmi és iparkamara fog működni és pedig: Arad, Besztercebánya, Budapest, Brassó, Debreczen, Győr, Kassa, Kolozsvár, Maros Vasárhely, Miskolcz, Nagyvárad, Pécs, Pozsony, Sopron, Szeged, Temesvár, Fiume, Záhgráb és Zeng székelyekkel, melyekről a keráletek is nevezetnek.

* Ki a legény a csárdában? A két vastag botot, dorongnak is beillenének, odadta a rendőr a kapitány urnak:

— Ezek verkedtek vele, mi! A két legény alázatosan jó napot kívánt a kapitány urnak. A Miklós-utcai kuttól hozták őket ide. Úgy esett a dolog, hogy mindenké szemelattára összemérték a két furkó botot és kegyetlenül verték egymást, ki hol érte. Összecsdódlt az egész Miklós-utca a veszedelemre s nagy kedvteléssel gyönyörködtek a verkedésben, míg a rendőr el nem rontotta a mulatságot. A legények még a kapitány ur előtt is haragos szempillaátásokat váltottak, mintha mindakettő azt mondta volna: megállj csak, gyere mi felénk!

— Miért kaptatok össze olyan veszedelmes módon? kérdé a kapitány ur tőlük.

Mintha egy szája lett volna mindakettőnek, odavágták a feleletet:

— P á r b a j o z t u n k, instálom — a Julius miatt.

* Dalestély a Bikában. A kereskedő ifjak önképző egyesületének dalköre szombaton este sikerült dalestélyt rendezett a „Bika” dísztermében. A dalestélyen nagy számú közönség vett részt, mely zajosan megtapsolta és megújráta az alapos készültéssel előadott dalokat. Ezután táncz következett, mely reggelig tartott. A négyeseket két kolonban tánczolták. A jelen volt hölgyek névsora a következő. Leányok: Pápai Etelka (Nyiregyháza), Breuer Adel, Gréf Margit, Schaitl Anna és Giza, Dravecky Margit, Makó Juliska, Oehm Berta, Némethi Irén, Konrád Ilona, Diószegi Erzsike, Kuczik Gizella, Holczapfer Irma, Piros Ilona, Windt Irma, Kacsó Gizella, Manó nővérek, Hutirai Mariska, Meante Ida, Roth Irén, Sinai Emma, Weidner Erzsike, Farkas Gizella, Krisztiani Etelka, Nagy Irma, Gévai nővérek, Tóth Ilona, Turi Mariska, Paw Karolin (Szoboszló), Dudinszky Emma, Ridl Paula, Erdődi Lilla, Indra Katicza, Horváth Eszti, Rosenzweig Etelka, Szilágyi Róza, Hoff Ida, Kemény Mariska, Weisz Fáni. A s z o n y o k: Dankó Istváné, Krisztiani Alajosné, Ganovszky Lajosné, Mentze Henrikné, Weinhold Edéné, Gál Péterné, Csiki Lajosné, M a k ó J á n o s n é, Windt

A lelkes leánya.

— Regény. — Irta V. Gál Karolin. (Folytatás.)

Julia örült, hogy nem jönnék. De Ödön sem mutatta magát s ez feltűnt előtte, ha már egyszer neki levelet irt.

— Jó atyám, — megszólította Julia az esperest egykor — nem szabad még a levelet átolvasnom?

— Ha épen óhajtod tudai mi van benne, ám legyen, — felelt ő — megmutathatom, de azonnal add vissza. — Egyébiránt meg ne kísérted rá felelni, mert már én választottam neki.

— Atyám válaszolt? — kérdé ő megijedve.

— A mint illet, igen. Éa nem tartom veszélyesnek rám nézve a grófot, sem fiát; különben meg vagyok győződve, hogy az apa nem sejtí fia oktan lépését; megvallom több okosságot föltételezte Ödön grófról! De ugy szokott lenni az alma nem messzire esik fájától! Tudd meg most leányom, hogy engem 22 év óta nem tőr közelében, mert megmondtam neki akkori időben az igazat, mint lelkes megmondja a büns embernek, hogy vétkezett. Oh ez az öreg gróf, nagyon rossz férj volt egykor, isten megbüntette; elvette esztét, miután nejétől is megfosztá. Sokat tudnék a fúnak apja tetteiről mesélni, de nem az én gondom; isten ments őt még boldogtalanságba tenni, ugy is érzi apja helyzetének visszaható súlyát. — Itt a level Julia, és itt van másolatom mit számodra lemasoltam; ismerd atyád nézeteit. És ha van józan ítéleted, lásd e levelekből hogy melyikünk érdemi szereteted, én-e, vagy a kalandra vágyó fiatal ember.

A leveleket ott hagyá leányának. Julia lázas hűvel bontá fel a nagyon gyűrődött levelet, mit Ödön irt. Ah atyja

sokszor átolvashatta már, hogy meg van törve a papír.

A level gyönyörű szilárd betűkkel volt írva; tartalma így hangzik.

„Kedves Julia!

Irom kell kegyedhez, mert a dolgok ugy fejlődnek, mikép sejtetem kell egy csaknem elodázhatlan veszélyt rézsemre, mi előcsaknem megvarja gondolataim irányát.

Eddigél nem kértem szavaimra feleleteit, mert gondoltam, hogy nagyon meg volt lepe vallomásom miatt, s nem adhatott volna nekem olyan feleletet, melyből reményt meríthetnék; most midőn egy ember tola fel jmagát közénk s ha bár nem kívántam is, hogy kegyed viszont érzelmeit tudassa velem, ha meggondolom, hogy ez a Villám legyen azon boldog halandó, ki engem kegyedtől örökre elválaszson; azt nem tudom elviselni.

Viharzó kebellet vezetem e tollat és alig talalok szavakra, hogy érzelmeimet leirbassam kegyednek.

Ea bizhatom-e én egy pillanatra is, hogy kegyed ki nem nevet? Ah én esztelen! Csak azt kérdeztem volna meg, hogy érez kegyed irántam, de még azt se tudom.

Villám, kit atyja majomszeretettel bálványoz, ki szelkelepcze, egy idegen nyelvű ember fogja birni Julia szép kezét? — Azon kezét, melynek látása is csaknem örültté tett, és szenvedélyre tudott lobbantani.

Oh Julia, kimondhatatlanul szeretem én őnt, kedves szende leány! Miért kell köztünk választálnak léteznie s miért nem bírom azonnal lerombolni, hogy boldogságom viruljon fel rajta.

Soraimnál nem sokat kérek, mi most még elősegíthetné közös boldogságunk, ha ugyan szeret kegyed engem? Oh vajjon szeret-e?

Azt akarom kérni, hogy ne legyen még senki nevére Julia. Ha szeret! Ne nyujtsa kecsét senkinek esedre kérem! Ne nyujtsa

kezét még csak egy évig; ámbár az én szerelmemnek nincs határa Julia; siromig tartand az, de kegyedet boldogtalanná tenai nem akarom.

Mondhatnám e kegyednek, kit atyja oly vallásosnak, erényesnek nevelt, hogy az embri szokásokat mibe sem véve, kövesse a szív szavát, és isten előtt legyen enyém? Őa azt nem tehetné! Őn lelkes leánya, kinek többre kell ügyelnie, mint más hölgyeknek. Ezért Julia várunk kell, míg az emberek szokásainak eleget tehetünk; míg menyasszonyi füzért tehe ok anygali fejére. Oh Julia, a mi engem illet, őnt karjaimba zárhatva, megvetnék minden kisserű látszatot, csak a szív szavára a lélek vonzalmaira haligatva, messze mennék önel; hol szakadatlan boldogságban folynának napjaink! De oh meg kell mondanom még egyszer imádot leánykám, ne szőljon rólam, szerelméről seinkre; jó atyja legnagyobb ellenségem lenne ki csupán azt nézné bennem, hogy gróf vagyok, s őu pedig lelkes leánya. — Éa nem azt nézem, hanem egyedül azon lelki fölségnek hódolok, mely kegyed sajátja a hasonlíthatlan női bájjakkal egyetűve. Irjon nekem nehány nőt, hogy nyugton lehessenek. Őn nem szeret senkit rajtam kül! Vagy csalódtam-e azon szemekben, melyek egyszer ugy fűgtek rajtam, hogy azon perczben enyimnek vallám őnt! Enyim, ugy-e Julia örökre? Csak azt mondja ki egyszer, hogy szeret, vagy megkűzdök iszonyu helyzetemmel, s minden akadályt semmivé teszek, mely köztünk jelenleg létezik.

Felfogom helyzetét, mint megjijjed e soroktól; mert ezek egy lángoló kebel következő szavai! Elidegenitem atyjától, szelid gyermek, oh hisz atyja soha se hiané el mit én itt írok.

Siessen engem megayugtadni! Ha szeret. — Ha nem szeret, pedig ne mondja ki soha, hadd higgyem, hogy boldogítani fog egykor.

Örökre öné Ödön.

Julia remegő kezei leereszték a levelet, s merengve nézett arra sokáig.

Érzelmek könnyekben olvadtak föl. — Majd atyja válaszát olvassa, mely így hangzott:

„Tisztelt gróf ur!

Rendkívül meglepetett s elszomorodott atyai szívvel oda kelt önt utasanom, hová szent kötelességem kívánja. Mint lelkes, figyelmeztetem nagyságodat, az erény és igaz becsületesség utjára, mint apa kérem esedezem feledje leányomat s kerülje az ő nyugalm háborítását. Ne tegye őa nekem átkosát azon órák, melyben atyja életét a folyamból kimentem; hogy fia az életemet iddelőtt megsemmisítse. Isten kegyelme adjon önök józan értelmet és lelket.

Melyen tisztelője Szendrői esperes.”

Kiejté kezeiből mind a két levelet. Atyja válasza tehát hatott Ödönre, és ezért nem jött hozzájuk; sőt Gábot és Rózeit se lehetett erre még csak látni sem.

Tehát csakugyaa minden egy álom volt, de fájdalmas és nehezen feledhető álom.

Talán a két Sziklay is tud már valamit, azért nem jönnek hozzájuk. És Ödön mily megvetéssel gondolhat most az ő jó atyjára, kinek nézetei tiszták, helyesek, bármily szigorú is az ő fiatal keblük érzeményei ellenében.

Mikép vigasztalhatná ő meg Ödönt, ki álta? Illenek-e ő töle, hogy atyja tilalma daczára irjon az ifjúnak? S megírja neki, hogy érzelmeit viszonozza! Nem, azt nem teheti. Mondta-e ő még azt valakinek, s nem kell-e pirulnia, ha bevalja, hogy atyján kül van férj, kit szeret és körébe vágy? Azt nem szabad tennie: hallgatnia, és azon szenvedélyt, mely hatalmasan gátolva van, — elfogja nyomai, nem szabad Ödönnek tudni, hogy szeretetik: mi lenne abból?

(Folyt. köv.)

használni. Az emden... kézei leereszték a levelet, s...

Frigyessé, Gróf Sándorné, Diószegi Jánosné, Manó Gyulané, Rott Jánosné, Dörre Ferenczné, Prunyi Istvánné, Szendrő Gyulané, Schwarcz Ignáczné, Nagy Andrásné, Turi Lajosné, Kovácsay Józsefné, Bárdosi Gizáné, Dravetzkine, Farkas Béláné, Holczapfer Józsefné, Konrád Lászlóné, Brück Frida, Hofnagel, Fráter Gyulané, Boros Lajosné, Domján Istvánné, Kemény Sándorné, Keindl Lajosné, Weisz Józsefné.

Kedvezményes jegyek alsó és középpályokra: Derekszínház, Valentia Lajos, több hozzá érkezett kérelemnek engedve, az egyes testületek részére engedélyezett kedvezményes-jegyeket kiterjeszti az alsó és középpályákra is, és ezen uton értesíti az érdekelteket, hogy oly napokon, amikor a kedvezményes jegyek érvényesek, az alsó- és középpályákat utalvány útján 4 frt helyett 3 frtért, családi páholyokat 6 forint helyett 4 frt 50 kr-ért válthatják meg.

Gázjelentés. A fájdalom legmélyebb érzetével tudatjuk, felejthetetlen kis leányunknak: ERZSIKÉNEK folyó hó 22-én éjjel, szívvelhűdéssel történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei folyó hó 24-kén d. u. 4 és 1/2 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása mellett Nap-utca 2483. számú háztól, a róm. kath. temetőben fognak örök nyugalomra letétni.

Palotai Piroksa jutalomjátéka holnap lesz, mely alkalommal udjomság: Bartók Lajosnak „A méhek” cz. nagyhatalmú vigjátéka kerül színpadra. Magát a darabot lapunk más helyén ismertettük s a hirneves szerző, Bartók Lajos, magán-levélben tudatta velünk, hogy művének holnap előadására leutazik Debreczenbe.

ilis 5. ... mint a ónap utolre fogják idei nagy ... Széria. a közt a kaitatni, lóságnak. tényleg agyvivó tt Belg- tt hogy a a el fog a a két dlyszertt e l t o- legsebb záferhe- 3 napon nem fel eleteből torony és nyel- n pa- 20-án dul. — ság leg- utól hó Fel- József, fel- árva lom lapok Ria- ki; ok a dalai hádra Den- czár oszk- széklet it a irán- osat meg- o r- ké- orta ere- né, llió c k el- eg-

Debr. színház. Holnap, kedden, 1890. február hó 25-én páros bérletben, itt először, PALOTAI PIROSKA jutalomjátékául: A MÉHEK. Vigjáték 3 felv. Irta: Bartók Lajos. Főszerkesztő: Sziny Gyula. Felelős szerkesztő: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. Kiadó: Kutasi Imre. Dr. BORBÉLY IMRE fogorvos. med. universalis. Lakik Piac-utca 17/l. Rendel: d. e. 9-12-ig d. u. 3-5-ig. Előírása után készült fogpóra, szájvize, fogkeféje kapható helyben az összes gyógyszerárakban, Szentkirályi és Kalenda diszmit, Beke László női-divat üzletében. Főraktár Muraközy: gyógyszerár.

P SERHOFER J.

gyógyszerész Bécsben,
Singerstrasse 15. sz. Zum goldenen Reichsapfel.

vértisztító pilulái, ezelőtt egyetemes piluláknak neveze; ez utóbbi elnevezést teljes joggal megérdemlik, mert igen sok betegség van, melyekben e pilulák valóban kitűnő hatásukat bizonyították.

Sok évtized óta e pilulák közéleti jelszavaként örvendnek, számos orvosok által rendeltetnek, s azonkívül kevés család fog létezni, melyben e kitűnő házi-szerből ne lenne egy csekély készlet található.

E pilulákból egy doboz 15 pilulával 21 kr., 1 tekercs 6 dobozzal 1 frt 5 kr., bérmentetlen utánvételkúddal 1 frt 10 kr.

Az összegnek előleges küldésénél bérmentre való küldetésnél: egy tekercs pilulák 1 frt 25 kr., két tekercs 2 frt 30 kr., három tekercs 3 frt 35 kr., négy tekercs 4 frt 40 kr., öt tekercs 5 frt 20 kr., tíz tekercs 9 frt 20 kr. (kevesebbet mint 1 tekercs, nem lehet küldeni.)

Kérik, határozottan Pserhofer J., vértisztító piluláit kérni

s arra vigyázni, hogy minden doboz földelén, a használati utasításon is látható J. Pserhofer név és pedig vörös betűkkel meglegyen.

Fagy-balszam, Pserhofer J.-tól, 1 tégely 40 kr., bérmentetlen küldve 65 kr.

Keskeny levelű utifü nedv, hurut, rekedtség, gőrcsős köhögés stb. ellen, 1 palack ára 50 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, 1 frt 20 kr.

Por lábizzadás ellen, Egy doboz ára 50 kr., bérmentre 75 kr.

Golyva-balszam, 1 üveggel 40 kr., bérmentetlen küldve 65 kr.

Élet-essencia (prágai cseppek), megromlott gyomor, rossz emésztés, stb. ellen. Egy üvegcse 22 kr.

Angol csoda-balszam, 1 üveggel 50 kr., kis üveggel 12 kr.

Fiaker-por, köhögés ellen 1 dobozzal 35kr., bérmentetlen küldve 60 kr.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-tól a legjobbnak elismert hajnövesztő szer, egy nagy szelencze 2 frt.

Általános tapasz, Steudel tanártól, háziszor, sebek, daganatok stb. ellen, egy tégely ára 50 kr. Bérmentesen küldve 75 kr.

Általános tisztító-só, Bulrich A. W.-tól: Kitűnő háziszor megzavart emésztés minden következményei ellen, 1 csomag ára 1 forint.

Az itt fent megnevezett készítményeken kívül, még bármely osztrák lapokban hirdetett bel- és külföldi gyógyászati különlegességek készletben tartatnak, s minden, netalan készletben nem levő cikkek kívánatra pontosan s legjutányosabban megszerzethetnek.

Postai küldemények az összegnek előleges beküldése ellenében a lehető leggyorsabban eszközöltetnek. Nagybbszerű megrendeléseknél utánvétel is.

Az összegnek előzetes beküldése mellett (legjobb postautalvánnyal) a viteldij jelentékenyen csekélyebb, mint utánvétel mellett.

A fenn nevezett különlegességek kaphatók Budapesten TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész urnál is. Király-utca 12.

Meghívás.

A h-hadházi közbirtokosság

folyó évi márczius hó 9-ik napján, délelőtti 10 órakor H.-Hadház város gyűléstermében

közgyűlést

tart, melyre az érdekelt birtokosok ezennel meghivatnak.

Tárgyak:

1. Az 1890. évi költségelirányzat.
2. Sallai József pénztárnok 1888 évi birtokossági legelési és toronyépítési pénztárai számadásaira hozott választmányi határozatok.

H.-Hadház, 1890 február 14.

Molnár,
jegyző.

Poroszlai Zoltán,
közbirt. elnök.



KÖNYV- és KÖNYOMDAI

MUNKAK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDAJA
Debreczenben, Főpiacz, Sz. Nagy Karoly ház. — Ajánlja magát mindentelje

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKAK

gyors és pontos elkészítésére.

Elvállal: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott iveket.

ÉT-, BOR- és ÁRLAPOKAT; DÍSZMŰVEKET
arany, ezüst és színnyomatban;

díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számítottatik.

HIRDETESEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő „DEBRECZEN” cz. hírlapban legolcsóbban számítva közléseszek.

KUTASI IMRE
könyv- és könyvmda tulajdonos.

NYOMTATÁS LONDON

DÍSZOKLEVÉL 1877

DEBRECZENBEN, Főpiacz

SZ. NAGY KAROLY-ház,

Debreczen, 1890. Nyomatott KUTASI IMRE könyvnyomdájában.